

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi maidon ja sianlihan
vientikustannusmaksusta sekä laeiksi maidon väliaikaisesta kiin-
tiömaksusta annetun lain ja valkuaisverosta annetun lain 6 §:n
väliaikaisesta muuttamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki maidon ja sianlihan vientikustannusmaksusta. Vientimaksuilla katettaisiin maataloustulolain (736/89) mukaista maatalouden osuutta maataloustuotteiden vientikustannuksista. Maidon vientikustannusmaksua suoritettaisiin 0,8 penniä maidontuottajalta vastaanotetun maidon rasvapitoisuusprosentin kymmenesosalta maidon 3,7 prosentin rasvapitoisuuden ylittävältä osalta. Sianlihan vientikustannusmaksun suuruus olisi 40 penniä teurastamossa teurastetulta sianlihakilolta yli 76 kiloa painavilta ruhoilta.

Maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annettua lakia (569/84) ehdotetaan muutettavaksi siten, että maidontuottajan kiintiömaksu nostetaan 50 pennistä 1,00 markkaan litralta, kun kiintiön ylitys on enintään 10 000 litraa.

Lisäksi valkuaisverosta annetun lain (1092/85) mukaista valkuaisveroa ehdotetaan koro-

tettavaksi nykyisestä 1,30 markasta 1,60 markkaan raakavalkuaiskilolta. Valkuaisverolla katetaan maatalouden osuutta maataloustuotteiden vientikustannuksista.

Laki maidon ja sianlihan vientikustannusmaksusta ja laki maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annetun lain muuttamisesta ovat tarkoitetut tulemaan voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1990 ja ne olisivat voimassa vuoden 1990 loppuun. Laki valkuaisverosta annetun lain muuttamisesta on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Valkuaisveron korotus on tarkoitus saattaa voimaan valtioneuvoston päätöksellä 19 päivästä toukokuuta 1990 lukien. Korotus olisi voimassa vuoden 1990 loppuun.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

1.1. Maataloustuotteiden tuotanto- ja markkinatilanne

Maataloustuotteiden markkinatilanne on muodostumassa odotettua vaikeammaksi. Vuonna 1989 saadun määrällisesti ja laadullisesti hyvän sadon seurauksena eri maataloustuotteiden vientitarpeet ovat kasvaneet. Lisäksi kotieläintuotteiden vientitarpeeseen on vaikuttanut epäedullinen kulutuskehitys erityisesti maitorasvan ja kananmunien osalta. Vuoden 1990 alkukuukausina esimerkiksi voion kulutus

on alentunut noin 20 prosenttia edelliseen vuoteen verrattuna.

Kuluvana vuonna kotieläintuotteiden vientitarvearviot ovat seuraavat:

	milj.kg
Voi ja voiöljy	30
Juustot	33
Maitojauheet	34
Sianliha	13
Lihajalosteet	15
Kananmunat	22
Rehuvilja	500

Lisäksi viennin vaihtoehtona myydään kotimaassa alennettun hintaan voita teollisuudelle noin 7 miljoonaa kiloa sekä viljaa teollisuudelle ja turkistarhauselinkeinolle noin 170 miljoonaa kiloa.

1.2. Vientituki ja vientikustannusten jakautuminen

Vuonna 1989 maataloustuotteiden vientituki oli noin 2 410 miljoonaa markkaa. Valtio vastasi vientituen rahoituksesta kokonaisuudessaan, sillä maataloustulolain mukaista vientivastuuta maataloudelle ei aiheutunut. Kuluvan vuoden tulo- ja menoarviossa vientitukeen on osoitettu 2 421 miljoonaa markkaa. I lisämenoarvioesityksessä vientitukeen tarkoitettua määrärahaa on esitetty lisättäväksi 350 miljoonaa markkaa, jolloin määräraha olisi yhteismäärältään 2 771 miljoonaa markkaa. Uusimpien arvioiden mukaan vientitukeen tarvittaisiin kuitenkin noin 3 310 miljoonaa markkaa, mistä maatalouden maataloustulolain mukainen osuus olisi noin 650 miljoonaa markkaa.

Maatalouden vientikustannusosuuden kattamiseksi kerätään lannoiteveroa, valkuaisveroa, maidon kiintiömaksuja, pellonraivausmaksua sekä suurilta sikala- ja kanalayrityksiltä lisättyjä markkinoimismaksuja. Voimassa olevilla säännöksillä edellä mainittujen maksujen kertymä jäisi vuonna 1990 noin 110 miljoonaa markkaa maataloustulolain mukaista perintätarvetta pienemmäksi.

2. Esityksen tavoitteet ja ehdotetut muutokset

Vientimaksujärjestelmän kehittämisen tavoitteena on kerätä maataloustulolain mukainen maatalouselinkeinon osuus vientikustannuksista siten, että eri tuotteiden markkinatilanne osittain vaikuttaisi suoraan tuottajan kyseisestä tuotteesta saamaan hintaan. Jatkossa tavoitteena on, että ainakin se osa kunkin tuotteen viennistä, joka on kokonaisuudessaan maatalouselinkeinon vastuulla, rahoitettaisiin tuotekohtaisilla vientikustannusmaksuilla.

Maidon vientikustannusmaksu määräytyisi maidon rasvapitoisuuden mukaan ja olisi 0,8 penniä maidon rasvapitoisuusprosentin kymmenesosalta siltä osin, kun maidon rasvapitoisuus ylittää 3,7 prosenttia. Kun maidon keski-

rasvapitoisuus on noin 4,3 prosenttia, olisi maidon vientikustannusmaksu koko maidontuotannon osalta keskimäärin 4,8 penniä litralta. Vientikustannusmaksu vaihtelisi kuitenkin tuottajittain maidon rasvapitoisuuden mukaan.

Rasvakymmenystä kohti määritelty 0,8 pennin vientikustannusmaksu on saman suuruisen, kuin mitä tuottajamaidon samahintaisuudesta sekä laatu- ja koostumushinnoittelun perusteista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (1263/89) mukaan tuottajalle on maitorasvasta maksettava. Maitorasvan perusteella määräytyvän vientikustannusmaksun tavoitteena on pyrkiä vaikuttamaan muun muassa maidontuottajan kotieläinjalostus- ja ruokintapäätöksiin siten, että maidon rasvapitoisuus saataisiin nykyistä paremmin vastaamaan maitovalmisteiden kulutusrakennetta. Maidon vientikustannusmaksun tuotoksi vuonna 1990 arvioidaan noin 60 miljoonaa markkaa.

Sianlihalle ehdotetun yli 76 kiloa painavia ruhoja koskevan 40 pennin vientikustannusmaksun kertymä olisi noin 15 miljoonaa markkaa. Sitomalla vientikustannusmaksu sian ruhopainoon vaikutetaan sikojen keskiteuraspainoon ja sitä kautta vientitarpeeseen.

Maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annetun lain mukaista kiintiömaksua ehdotetaan nostettavaksi 50 pennistä 1,00 markkaan tuotantokiintiön enintään 10 000 litran ylittävältä osalta. Kiintiömaksun korotuksella pyritään vaikuttamaan maidontuottajain tuotantopäätöksiin maitovalmisteiden markkinatilanteen muodostuttua aikaisempaa arviota vaikeammaksi.

Valkuaisveron korottaminen 30 pennillä raakavalukuaiskilolta 1,60 markkaan lisää veron tuottoa vuonna 1990 noin 20 miljoonalla markalla. Tämän lisäksi korotuksen tavoitteena on vaikuttaa maailmanmarkkinahintatasossa olevien valkuaisrehujen hinnanmuodostukseen siten, että niiden hintataso nykyistä paremmin olisi vertailukelpoinen kotimaisen rehuviljan hinnan suhteen, jotta tuontirehuilla ei tarpeetomasti syrjäytettäisi kotimaisia rehuaineita kotieläinten ruokinnassa. Muutos edellyttää verotaulukossa ja 6 §:ssä mainittujen veromäärien muuttamista.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä yhteistyössä maa- ja metsätalousministeriön, valtiovarain-

ministeriön ja maatilahallituksen kesken. Maatalouden markkinointineuvosto on puoltanut esitystä.

4. Esityksen taloudelliset ja organisatoriset vaikutukset

Ehdotettujen maksujen ja verojen tuotto luetaan osaksi maataloustulolaissa tarkoitettua maataloustuottajien osuutta maataloustuotteiden vientikustannuksista. Ehdotetut maksut ja

verot lisääisivät maatalouden markkinointivastuusuuden perintää vuonna 1990 noin 110 miljoonalla markalla, jolloin yhdessä aikaisemmin määrättyjen verojen ja maksujen kanssa kertymä vastaisi maatalouden kuluvan vuoden vientivastuusuutta. Kyseisiä maksuja ja veroja ei lueta maatalouden tuotantokustannuksiksi maatalousneuvotteluja varten laadittavassa kustannuslaskelmassa.

Esityksellä ei ole organisatorisia vaikutuksia valtionhallinnossa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakien perustelut

1.1. Laki maidon ja sianlihan vientikustannusmaksusta

1 §. Maidon ja sianlihan vientikustannusmaksua on suoritettava valtiolle maataloustuotteiden viennistä aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi. Maksujen tuotto luetaan osaksi maataloustulolaissa tarkoitettua maataloustuottajien osuutta maataloustuotteiden vientikustannuksista. Ehdotuksen mukaan maksua kannettaisiin vuoden 1990 heinäkuun 1 päivän ja joulukuun 31 päivän väliseltä ajalta.

2 §. Säännöksen mukaan maidon ja sianlihan vientikustannusmaksua ei pidetä sellaisena maatalouden kustannuksena, joka olisi otettava huomioon maataloustuloneuvotteluja varten laadittavassa kustannuslaskelmassa.

3 §. Säännöksen mukaan valtioneuvostolla olisi valtuus tilapäisesti päättää vientikustannusmaksun muutoksista tai maksun kantamisen väliaikaisesta keskeyttämisestä, kun eduskunnalle on annettu esitys vastaavaksi lainmuutokseksi. Jos eduskunta vahvistaa vientikustannusmaksun alemmaksi kuin mitä hallituksen esityksessä on edellytetty, palautettaisiin liikaa perityt määrät maksuvelvollisille hakemuksetta.

4 §. Maidon vientikustannusmaksua olisivat velvolliset suorittamaan meijeriliikkeen harjoittajat. Meijerit vähentäisivät maksun määrän tuottajille maksamastaan hinnasta.

5 §. Maidon vientikustannusmaksu olisi suoritettava 0,8 penniä maidontuottajalta vastaan-

otetun maidon rasvapitoisuusprosentin kymmenesosalta maidon 3,7 prosentin rasvapitoisuuden ylittävältä osalta. Maksua olisi suoritettava myös tuottajalta vastaanotetusta kermasta.

6 §. Sianlihan vientikustannusmaksua olisivat velvolliset suorittamaan teurastamoliikkeen harjoittajat.

7 §. Sianlihan vientikustannusmaksun suuruudeksi ehdotetaan 40 penniä teurastetulta sianlihakilolta yli 76 kiloa painavilta ruhoilta. Maksua ei tulisi suorittaa tuottajalle palautettavasta eikä teurastamossa hylätystä sianlihas-
ta.

8—22 §. Lakiehdotuksen 9—22 §:t koskevat vientikustannusmaksun määräämismenettelyä, ilmoitusvelvollisuutta, maksun perimistä, muutoksenhakua maatilahallituksen päätökseen, maksuvelvollisen kirjanpitoa, maksun perimisen valvontaa, rangaistusseuraamuksia ja maksun suorittamisen lykkäystä.

23 §. Pykälän mukaan tämän lain nojalla annetuista päätöksistä ei perittäisi leimaveroa.

24 ja 25 §. Pykälissä säädettäisiin lain nojalla tarvittaessa annettavasta asetuksesta ja lain voimaantulosta.

1.2. Laki maidon väliaikaisen kiintiömaksun muuttamisesta

6 §. Pykälä sisältää säännökset kiintiömaksun suuruudesta. Pääsääntöisesti kiintiömaksun suuruus olisi edelleen 205 penniä litralta. Kiintiömaksun suuruutta ehdotetaan nostetta-

vaksi 100 penniin litralta, mikäli meijeriin toimitetun maidon määrä ylittää enintään 10 000 litralla 5 §:n 2 momentissa mainitun kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden perustavan litramäärän tai maidontuottajalle muutoin vahvistetun tuotantokiintiön.

Ehdotetun 100 pennin suuruisen kiintiömaksun soveltaminen edellyttää, että tuottajalle on vahvistettu maidon tuotantokiintiö eikä sitä ole lakkautettu. Muussa tapauksessa kiintiömaksu on 205 penniä litraa kohden heti ensimmäiseltä meijeriin toimitetulta maitolitalta.

1.3. Laki valkuaisverosta annetun lain 6 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

6 §. Valkuaisveron määrä ehdotetaan korotettavaksi 1,60 markkaan raakavalkuaiskilolta.

2. Voimaantulo

Laki maidon ja sianlihan vientikustannusmaksusta ja laki maidon väliaikaisesta kiintiö-

maksusta annetun lain muuttamisesta ovat tarkoitetut tulemaan voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1990. Laki valkuaisverosta annetun lain muuttamisesta on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Valkuaisveron korotus saatetaan voimaan 19 päivänä toukuuta 1990. Korotus olisi voimassa vuoden 1990 loppuun.

3. Säättämisjärjestys

Koska lait on tarkoitettu olemaan voimassa vuoden 1990 loppuun asti, lakiehdotukset olisi käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 68 §:n mukaisessa enintään yhdeltä vuodelta kannettavaa veroa koskevassa säättämisjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

maidon ja sianlihan vientikustannusmaksusta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

Valtiolle on suoritettava maataloustulolaissa (736/89) tarkoitettuna markkinoimismaksuna maidon ja sianlihan vientikustannusmaksua sen mukaan kuin tässä laissa säädetään. Vientikustannusmaksut katsotaan osaksi maataloustulolain 15 §:ssä tarkoitettua maataloustuottajien osuutta maataloustuotteiden vientikustannuksista.

2 §

Tässä laissa tarkoitettuja vientikustannusmaksuja ei oteta maatalouden kustannuksina

huomioon maataloustulon kehittämiseksi laadittavassa laskelmassa.

3 §

Kun eduskunnalle on annettu esitys maidon tai sianlihan vientikustannusmaksun muuttamisesta tai väliaikaisesta poistamisesta, valtioneuvostolla on oikeus määrätä, että näistä tuotteista kannetaan esityksen mukainen vientikustannusmaksu tai että sitä ei väliaikaisesti kanneta.

Jos 1 momentin mukaisesti kannettu vientikustannusmaksu on korkeampi kuin sittemmin vahvistetaan, erotus on hakemuksetta palautettava vientikustannusmaksun suorittamiseen velvolliselle.

2 luku

Maidon vientikustannusmaksu

4 §

Velvollinen suorittamaan maidon vientikustannusmaksua on jokainen, joka harjoittaa Suomessa meijeriliikettä. Meijeriliikkeellä tarkoitetaan tässä laissa meijeriä ja muuta maidonjalostamotoimintaa harjoittavaa laitosta, jossa pääasiassa maidosta tai sen aineosista valmistetaan elintarvikkeeksi tarkoitettuja maitotuotteita. Maatilatalouden tai kotitalouden yhteydessä tilan omasta maidosta tapahtuvaa maitotuotteiden valmistusta ei kuitenkaan pidetä maidonjalostamotoimintana, ellei se tapahdu teollisessa laajuudessa.

5 §

Maidon vientikustannusmaksua suoritetaan 0,8 penniä maidontuottajalta vastaanotetun maidon rasvapitoisuusprosentin kymmenesosalta maidon 3,7 prosentin rasvapitoisuuden ylittävältä osalta.

Maidon vientikustannusmaksua määrättäessä maidoksi katsotaan myös kerma. Kerma muunnetaan maidoksi kertomalla sisältyvien rasvakilojen tai rasvalitrojen määrä luvulla 23 ja näin määritellyn maidon rasvapitoisuutena pidetään 4,3 prosenttia.

Maidon rasvapitoisuuden määrittämisessä noudatetaan, mitä maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä maidon samahintaisuudesta sekä laatu- ja koostumushinnoittelun perusteista (1263/89) on säädetty.

3 luku

Sianlihan vientikustannusmaksu

6 §

Velvollinen suorittamaan sianlihan vientikustannusmaksua on jokainen, joka harjoittaa Suomessa teurastamoliikettä.

7 §

Sianlihan vientikustannusmaksun suuruus on 40 penniä kultakin teurastamoliikkeen harjoittajan teurastamalta sianlihakilolta yli 76 kiloa painavilta ruhoilta. Vientikustannusmaksun perusteena oleva kilomäärä määräytyy tällöin ruhopainon perusteella.

Sianlihan vientikustannusmaksua ei ole suoritettava sianlihan tuottajalle oman talouden

tarvetta varten palautettavasta sianlihasta eikä teurastomossa hylätystä sianlihasta.

4 luku

Vientikustannusmaksun määrääminen

8 §

Vientikustannusmaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja kannosta huolehtii maatilahallitus.

9 §

Vientikustannusmaksuvelvollisen on omaloitteisesti suoritettava vientikustannusmaksu kunkin kalenterikuukauden aikana vastaanottamastaan maidosta ja teurastamastaan sianlihasta maatilahallituksen postisiirtotilille viimeistään seuraavan kalenterikuukauden 25 päivänä.

Meijeriliikkeen on vähennettävä maidon vientikustannusmaksua vastaava määrä asianomaiselle maidontuottajalle maksettavasta maidon hinnasta.

Vientikustannusmaksuvelvollisen on 1 momentissa mainittuun ajankohtaan mennessä annettava maatilahallitukselle ilmoitus edellisen kuukauden aikana vastaanottamansa maidon ja teurastamansa sianlihan määristä.

10 §

Jollei vientikustannusmaksun suorittamiseen velvollinen ole suorittanut maksua 9 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla tai jos maksua on suoritettu liian vähän, maatilahallituksen on määrättävä vientikustannusmaksu tai suoritamatta oleva osa siitä maksettavaksi. Lisäksi vientikustannusmaksun suorittamiseen velvollisen on maksettava laiminlyödyllä määrällä maksunlisäystä yksi markka kultakin täydeltä sadalta markalta jokaiselta alkavalta kalenterikuukaudelta sen kuukauden alusta, jona vientikustannusmaksu olisi tullut suorittaa 15 §:ssä tarkoitettun maksulipun eräpäivää edeltävän kuukauden loppuun, tai mikäli vientikustannusmaksu on jo suoritettu, suorituspäivää edeltävän kuukauden loppuun.

Vientikustannusmaksua ei kuitenkaan saa määrätä maksettavaksi, jos kolme vuotta on kulunut siitä, kun maksu olisi tullut suorittaa.

11 §

Jollei 9 §:n 3 momentissa tarkoitettua ilmoitusta ole kehotuksesta huolimatta annettu tai

sitä ei voida korjattunakaan hyväksyä vientikustannusmaksun määräämisen perusteeksi, maatilahallituksen on toimitettava vientikustannusmaksun määrääminen arvion mukaan.

12 §

Maatilahallituksen on määrättävä vientikustannusmaksu korotettavaksi enintään 20 prosentilla, jos maksuvelvollinen on ilman pätevää syytä laiminlyönyt 9 §:n 3 momentissa tarkoitettun ilmoituksen antamisen määräajassa tai antanut sen olennaisesti vaillinaisena. Jos hän kehotuksen saatuaan edelleen ilman hyväksyttävää estettä jättää ilmoituksen kokonaan tai osaksi antamatta, on vientikustannusmaksua korotettava vielä enintään 20 prosentilla. Jos maksun suorittamiseen velvollinen on tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta antanut olennaisesti väärän ilmoituksen, on maksu määrättävä korotettavaksi enintään kaksinkertaiseksi.

13 §

Vientikustannusmaksu suoritetaan ja määrätään täysin markoin jättämällä yli menevät pennit lukuun ottamatta. Jos maksuunpantava vientikustannusmaksu tai maksulisäyksen määrä on 100 markkaa pienempi, ei sitä peritä.

14 §

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen oikeudellinen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, on vientikustannusmaksua määrättäessä meneteltävä niin kuin asiassa olisi käytetty oikeata muotoa. Milloin johonkin toimenpiteeseen on ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että maksun suorittamisesta vapauduttaisiin, maatilahallituksella on oikeus määrätä vientikustannusmaksu arvion mukaan.

15 §

Vientikustannusmaksun määräämistä koskevan päätöksen perusteella on maksun suorittamiseen velvolliselle tarvittaessa kirjoitettava maksulippu.

Päätös ja maksulippu on toimitettava asianomaiselle tiedoksi siinä järjestyksessä kuin tiedoksiannosta hallintoasioissa annetussa laissa (232/66) on erityistiedoksiannosta säädetty. Päätös ja maksulippu voidaan kuitenkin toimittaa vientikustannusmaksun suorittamiseen velvolliselle postin välityksellä myös kirjatussa kirjeessä.

16 §

Maatilahallituksen maksuunpaneman vientikustannusmaksun laiminlyöntiin sovelletaan, mitä veronmaksun laiminlyömisestä aiheutuvista seuraamuksista on säädetty.

Suorittamatta jääneen vientikustannusmaksun perimisessä on soveltuvin osin noudatettava, mitä verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) ja sen nojalla on säädetty.

17 §

Maatilahallituksen tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) on säädetty.

Valituskirja voidaan toimittaa myös maatilahallitukselle, jonka on lähetettävä valituskirja sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta korkeimmalle hallinto-oikeudelle.

Vientikustannusmaksu on suoritettava valituksesta huolimatta, jollei valitusviranomainen toisin määrää. Jos maksu on korkeimman hallinto-oikeuden päätöksellä poistettu tai sitä on alennettu, maatilahallituksen on palautettava liikaa suoritettu määrä hakemuksetta asianomaiselle.

18 §

Vientikustannusmaksuvelvollisen on maatilahallituksen kehotuksesta esitettävä maatilahallituksen tai tämän määräämän asiantuntevan ja esteettömän pidettävän henkilön tarkastettavaksi laitoksensa, kirjanpito- tai muihin toimintoihin kirjansa sekä niihin kuuluvat tositteet, sopimukset, kirjeenvaihto ynnä muut asiakirjat.

Vientikustannusmaksuvelvollisen on annettava tarkastusta suorittavalle henkilölle tiedot, jotka ovat tarpeen maksun määrää selvittämiseksi sekä muutoinkin avustettava tarkastuksessa.

19 §

Henkilö, joka on tässä laissa säädettyä tehtävää suorittaessaan saanut tietoja yksityisen henkilön tai yhteisön liike- tai ammatillisaisuudesta taikka taloudellisesta asemasta, ei saa niitä luvattomasti ilmaista.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja tietoja voidaan kuitenkin antaa syyttäjä- ja poliisiviranomaisille rikoksen selvittämistä varten, 18 §:ssä tarkoitettulle henkilölle tämän lain mukaisten tehtävien suorittamista varten sekä

muutoksenhakua tutkivalle viranomaiselle tämän lain mukaisessa asiassa.

5 luku

Erinäisiä säännöksiä

20 §

Ulosotonhaltija ja poliisi ovat velvollisia antamaan virka-apua tässä laissa tarkoitetuissa asioissa.

21 §

Joka hankkiakseen itselleen tai toiselle hyötyä on antamalla väärän tiedon tai muulla vilpillä pidättänyt tai yrittänyt pidättää valtiolta tässä laissa tarkoitettua maksua, on tuomittava sen mukaan kuin rikoslaissa säädetään.

Joka muuten rikkoo tämän lain 19 §:ssä tarkoitettua kieltoa, on tuomittava, jollei rikkomus ole vähäinen, maidon ja sianlihan vientikustannusmaksua koskevan salassapitovelvollisuuden rikkomisesta sakkoon. Virkamiehen ja julkisyhteisön työntekijän salassapitovelvollisuuden rikkomisesta on kuitenkin voimassa, mitä rikoslain 40 luvun 5 §:ssä on säädetty.

22 §

Erityisen painavista syistä maatilahallitus voi hakemuksesta myöntää lykkäystä vientikustannusmaksun suorittamisesta, ei kuitenkaan pitemmäksi ajaksi kuin yhdeksi vuodeksi. Lykkäyksen edellytyksenä on, että maksun suorittamisesta annetaan hyväksyttävä vakuus. Maksulle, jonka suorittamisesta myönnetään lykkäystä, peritään lykkäysajalta vuotuista korkoa 10 prosenttia.

23 §

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä ei peritä leimaveroa.

24 §

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

25 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1990 ja se koskee heinäkuun 1 päivän 1990 ja joulukuun 31 päivän 1990 väliseltä ajalta suoritettavia vientikustannusmaksuja.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

Laki

maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta 27 päivänä heinäkuuta 1989 annetun lain (569/84) 6 §, sellaisena kuin se on muutettuna 22 päivänä joulukuuta 1989 annetulla lailla (1257/89), näin kuuluvaksi:

6 §

Maidon kiintiömaksun suuruus on 205 penniä litralta. Jos meijeriin toimitetun maidon määrä maksukautena, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 1990, ylittää enintään 10 000 litralla 5 §:n 2 momentissa mainitun kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden synnyttävän litramäärän tai, milloin maidontuottajalle vahvistettu tuotantokiintiö on tätä suurempi, vahvistetun tuotantokiintiön mukaisen litramäärän,

kiintiömaksun suuruus on näiden litrojen osalta 100 penniä litralta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1990.

Aikaisempia säännöksiä sovelletaan kuitenkin niiden kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden synnyttäneiden maitolitrojen osalta, jotka on toimitettu meijeriin ennen sanottua ajankohtaa.

3.

Laki**valkuaisverosta annetun lain 6 §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan väliaikaisesti valkuaisverosta 31 päivänä joulukuuta 1985 annetun lain (1092/85) 6 §:n 1 momentti ja lain liitteenä oleva verotaulukko, sellaisina kuin ne ovat 17 päivänä marraskuuta 1989 annetussa laissa (984/89), näin kuuluviksi:

6 §

Jos maahan tuodaan rehuseosta, jonka valmistukseen on käytetty tässä laissa tarkoitettuja valkuaisrehuja, on valkuaisveroa suoritettava rehuseoksen sisältämän sanottujen rehujen raakavaluaitpitoisuuden perusteella 1,60 markkaa raakavaluaitkiloa kohti. Jos maahantuoja ei esitä tästä selvitystä, vero määrä-

tään tuotteen sisältämän kokonaisraakavaluaitpitoisuuden perusteella.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1990 ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 1990.

Helsingissä 18 päivänä toukokuuta 1990

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Maa- ja metsätalousministeri *Toivo T. Pohjala*

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Valkuais- vero mk/kg netto- painosta
Soijapavut	1.	0,58
Soijapuriste	2.	0,70
Soijarouhe	3.	0,75
Soijanvalkuainen	4.	0,96
Rypsi- ja rapsisiemenet	5.	0,35
Rypsi- ja rapsipuriste	6.	0,51
Rypsi- ja rapsirouhe	7.	0,56
Auringonkukansiemenet	8.	0,32
Auringonkukkapuriste	9.	0,53
Auringonkukkarouhe	10.	0,58
Rankkijauho, rankkirehu (25) ja rankkirehuseos (25)	11.	0,40
Rankkirehu (30) ja rankkirehuseos (30)	12.	0,50
Rankkirehu (35) ja rankkirehuseos (35)	13.	0,58
Rankkirehu (40) ja rankkirehuseos (40)	14.	0,64
Vehnänalkiot	15.	0,43
Vehnänvalkuainen	16.	0,53
Vehnägluteeni	17.	1,23
Ohravalkuainen	17 a.	0,82
Maissingluteeni	18.	1,02
Perunanvalkuainen	19.	1,25
Rehuhiiiva	20.	0,67
Pekilo	21.	0,77
Bakteerimassa	22.	1,14
Rehumaitojauhe	23.	0,58
Rehupiimäjauhe	24.	0,51
Demel-jauhe	25.	0,38
Vähälaktoosinen rehuherajauhe	26.	0,35
Kalajauho	27.	1,10
Kalanruotojauho	28.	0,77
Kalanvalkuainen	29.	1,28
Kalaliimavesi	30.	1,34
Liharehujauho (tuhkapit. ≥ 15 %)	31.	0,96
Liharehujauho (tuhkapit. < 15 %)	32.	1,23
Lihaluurehujauho (tuhkapit. ≥ 30 %)	33.	0,75
Lihaluurehujauho (tuhkapit. < 30 %)	34.	0,85
Rehuluurouhe	35.	0,67
Maksajauho	36.	1,09
Verijauho	37.	1,38
Höyhenjauho	38.	1,31
Mäskijauho	40.	0,35
Ohra-iturehu	41.	0,32
Lupiinin siemenet	42.	0,50
Rehuhernettä lukuun ottamatta muut rehuina käytettäviksi hyväksytyt tuotteet, joiden raakavalkuaispitoisuus on vähintään 19 prosenttia tuotteen painosta	43.	1,60 markkaa raaka- valkuaiskilolta

2.

Laki**maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta 27 päivänä heinäkuuta 1989 annetun lain (569/84) 6 §, sellaisena kuin se on muutettuna 22 päivänä joulukuuta 1989 annetulla lailla (1257/89), näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

6 §

Maidon kiintiömaksun suuruus on 205 penniä litralta. Jos meijeriin toimitetun maidon määrä maksukautena, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 1990, ylittää enintään 10 000 litralla 5 §:n 2 momentissa mainitun kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden synnyttävän litramäärän tai, milloin maidontuottajalle vahvistettu tuotantokiintiö on tätä suurempi, vahvistetun tuotantokiintiön mukaisen litramäärän, kiintiömaksun suuruus on näiden litrojen osalta 50 penniä litralta.

Ehdotus

6 §

Maidon kiintiömaksun suuruus on 205 penniä litralta. Jos meijeriin toimitetun maidon määrä maksukautena, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 1990, ylittää enintään 10 000 litralla 5 §:n 2 momentissa mainitun kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden synnyttävän litramäärän tai, milloin maidontuottajalle vahvistettu tuotantokiintiö on tätä suurempi, vahvistetun tuotantokiintiön mukaisen litramäärän, kiintiömaksun suuruus on näiden litrojen osalta 100 penniä litralta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1990.

Aikaisempia säännöksiä sovelletaan kuitenkin niiden kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden synnyttäneiden maitolitrojen osalta, jotka on toimitettu meijeriin ennen sanottua ajankohtaa.

3.

Laki**valkuaisverosta annetun lain 6 §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan väliaikaisesti valkuaisverosta 31 päivänä joulukuuta 1985 annetun lain (1092/85) 6 §:n 1 momentti ja lain liitteenä oleva verotaulukko, sellaisina kuin ne ovat 17 päivänä marraskuuta 1989 annetussa laissa (984/89), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

6 §

Jos maahan tuodaan rehuseosta, jonka valmistukseen on käytetty tässä laissa tarkoitettuja valkuaisrehuja, on valkuaisveroa suoritettava rehuseoksen sisältämän sanottujen rehujen raakavalkuaispitoisuuden perusteella 1,30 markkaa raakavalkuaiskiloa kohti. Jos maahantuoja ei esitä tästä selvitystä, vero määrä-

Ehdotus

6 §

Jos maahan tuodaan rehuseosta, jonka valmistukseen on käytetty tässä laissa tarkoitettuja valkuaisrehuja, on valkuaisveroa suoritettava rehuseoksen sisältämän sanottujen rehujen raakavalkuaispitoisuuden perusteella 1,60 markkaa raakavalkuaiskiloa kohti. Jos maahantuoja ei esitä tästä selvitystä, vero määrä-

Voimassa oleva laki

tään tuotteen sisältämän kokonaisraakavalku-
aispitoisuuden perusteella.

— — — — —

Ehdotus

tään tuotteen sisältämän kokonaisraakavalku-
aispitoisuuden perusteella.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1990 ja se on voimassa 31 päivään
joulukuuta 1990.

VEROTAULUKKO

Voimassa Ehdotus
oleva

Tuote	Tuote-ryhmä	Valkuais- vero mk/kg netto- painosta	
Soijapavut	1.	0,47	0,58
Soijapuriste	2.	0,57	0,70
Soijarouhe	3.	0,61	0,75
Soijanvalkuainen	4.	0,78	0,96
Rypsi- ja rapsisiemenet	5.	0,29	0,35
Rypsi- ja rapsipuriste	6.	0,42	0,51
Rypsi- ja rapsirouhe	7.	0,45	0,56
Auringonkukansiemenet	8.	0,26	0,32
Auringonkukkapuriste	9.	0,43	0,53
Auringonkukkarouhe	10.	0,47	0,58
Rankkijauho, rankkirehu (25) ja rankkirehuseos (25)	11.	0,33	0,40
Rankkirehu (30) ja rankkirehuseos (30)	12.	0,40	0,50
Rankkirehu (35) ja rankkirehuseos (35)	13.	0,47	0,58
Rankkirehu (40) ja rankkirehuseos (40)	14.	0,52	0,64
Vehnänalkiot	15.	0,35	0,43
Vehnänvalkuainen	16.	0,43	0,53
Vehnängluteeni	17.	1,00	1,23
Ohravalkuainen	17 a.	0,66	0,82
Maissingluteeni	18.	0,83	1,02
Perunanvalkuainen	19.	1,02	1,25
Rehuhiiva	20.	0,55	0,67
Pekilo	21.	0,62	0,77
Bakteerimassa	22.	0,92	1,14
Rehumaitojauhe	23.	0,47	0,58
Rehupiimäjauhe	24.	0,42	0,51
Demel-jauhe	25.	0,31	0,38
Vähälaktoosinen rehuherajauhe	26.	0,29	0,35
Kalajauho	27.	0,90	1,10
Kalanruotojauho	28.	0,62	0,77
Kalanvalkuainen	29.	1,04	1,28
Kalaliimavesi	30.	1,09	1,34
Liharehujauho (tuhkapit. ≥ 15 %)	31.	0,78	0,96
Liharehujauho (tuhkapit. < 15 %)	32.	1,00	1,23
Lihaluurehujauho (tuhkapit. ≥ 30 %)	33.	0,61	0,75
Lihaluurehujauho (tuhkapit. < 30 %)	34.	0,69	0,85
Rehuluurouhe	35.	0,55	0,67
Maksajauho	36.	0,88	1,09
Verijauho	37.	1,12	1,38
Höyhenjauho	38.	1,07	1,31
Mäskijauho	40.	0,28	0,35
Ohra-iturehu	41.	0,26	0,32
Lupiinin siemenet	42.	0,40	0,50
Rehuhernettä lukuun ottamatta muut rehuina käytettäviksi hyväksytyt tuotteet, joiden raakavalkuaispitoisuus on vähintään 19 prosenttia tuotteen painosta	43.	1,30	1,60
		markkaa raaka- valkuais- kilolta	markkaa raaka- valkuais- kilolta